

nincs, mert elküldte a szegényeknek). Akkor ez most hogyan is van? Madách falanszterében széklábakat farag Michelangelo.

Végül még egy kis József Attila -: „rendezni végre közös dolgainkat...” . Vagy olvassátok el Orwell: Állatfarmját. „Négy láb jó, két láb rossz!” ?

Tudom nincsenek jó válaszok és magamra húzom barátaim „haragját”. Állok elébe.

DRYP

MIR L MI JUT AZ ESZEMBE KERTI NAPLÓ 2015. FEBRUÁR

februárra, ha majd a mackók kinéznek a barlangjukból Olyan szies langymeleggel indult a naptári tél, hogy a medvék ébren maradtak. Nem hajtották téli álomra busa nagy fejüket. Helyette bejártak a falvakba élelmet szerezni – mesélik az erdélyi ismer seim. Tavaly óta már nekünk is van medvének. Átjöttek a felvidékr l. Nógrádban barangolós mackók dézsmálják a birkákat – vagy mások. Globális felmelegedés l értekeznek egy ideje a tudósok, (Al Gore Kellemetlen igazság) de id nként olyan leveleket is kapok, melyek szerint a kisjégkorszak küszöbén állunk. Mindkett re hoznak példákat bizonyítékként; a tavalyi melegrekordokat és az idei szokatlan huszon fokos hidegeket.

Gyerekkorom olyan teleire emlékszem, amikor Vácánál is befagyott a Duna. Átsétálhattunk rajta a Szentendrei-szigetre. Középkorban viszont volt olyan meleg tavasz is, hogy május elsején ugyanebben a Dunában fürödtünk. Mert akkor még szabad strandja is volt a folyónak. Akkoriban a klóros víz uszodában nagyobb kockázat volt megmártózni mint a folyóban.

No de nosztalgiazós merengés helyett nézzünk szét a kertben. Most csak a városiban. A zsákfalusi had aludjék még. Év végén, év elején hullott egy kevés hó. A leh lés meg is rizte néhány napra a vékonyka fehér leplet. Feltöltöttük hát eleséggel az új madáreteteket is,

golyóként árult magokból gyúrt gömböcskéknek örültek és még a verebek is megtanulták használatukat.

A nagyobb test madaraknak – a feketerigóknak, vagy a fekete nyakpántos balkáni gerléknak – a kerti k asztalon terítettük meg.

Rekviem Kopó kutyánkért

Ezen a k asztalon pözolt olykor Kopó kutyánk is, így rizte a magokat a veszeked madarak el l. Ma már valamennyi madár zavartalanul viaskodhat a kiszórt eleségért, köztük a vereked s galambok is, amelyek köztudottan a béke szimbólumaként jelennek meg.

Kopó kutyánkat még az óév utolsó napján visszaadtuk a földnek. Legyen ez a néhány sor nekrológ az emlékére. Akinek volt, vagy van kutyája, tudja milyen veszteség tizennégy év után elköszönni egy már szinte családtaggá avansált ebt l. Még ma is óvatosan nyitjuk ki reggel az el szoba ajtót, hogy ne szökjön be vizes lábakkal a konyhába. És hiányzik a reggelit követel csaholása és utána hálás, h séges vakkantása. A Nógrád megyei évkezd földregést sem jelezhettem már, mint annakidején, - két évvel korábban - amikor apró nyüszítésekkel adta tudunkra a közelg földmozgást, mielőtt még megmozdultak volna körülöttünk a bútorok. Az els alkalommal nem is tudtuk mire vélni ezt a nyugtalankodó bekéredzkedését, de még a második zsákfalusi alkalommal is csak a rengés volt visszaigazoló bizonyíték viselkedésére. Szeizmográfot is pótló szimatát most már az égi vadászmez kön gyakorolhatja.

És ha már Koinónia olvasóknak róvóm ezt a kutya sirámot, el kell mesélnem azt is, hogy Gyurka bácsit hidegen hagyta a kutyaszeretetünk. Ha semmilyen hasznos feladatot nem lát el – mondta – akkor nincs rá szükség. Egy juhásznak segít a munkájában, de itt a városban, ez önzés. Ebben nem voltunk egy véleményen. Így szocializálódtam. Gyerekként is volt kutyám, a gyerekeinknek, s t az unokáinknak is van kutyájuk. Felel s gondoskodás a kutyájukról a haszon. És a szeretet.

amelynek bizony feléje sem néztek az enyhébb napokon. Lehet szokatlan is volt a már ismert, gy rötté kopott m anyag flakon helyén lógó faházacska, vagy még nem voltak rászorulva az ilyes segélyre. A legjobban a cinke-